

طراحی توطئه جدید برای سوریه

آمریکا با بهره‌برداری از پازل نظامی چیده شده در بخش‌های مختلف سوریه، به دنبال کسب امتیاز در فاز سیاسی است که از قضا موجبات خشم و ناراحتی ترکیه را فراهم آورده است.

به گزارش آرآن نیوز: «سیدهادی سیدافقهی» در یادداشت روزنامه «حمایت» نوشت:

اقدام تنش‌زای آمریکا در تشکیل «نیروی مرزی جدید» سوریه، تازه‌ترین تحرک کاخ سفید در راستای «دخالت» و «بی‌ثبات‌سازی» در این کشور به شمار می‌آید.

این ساختار جدید که به «نیروهای امنیت مرزی» موسوم است، در مناطق تحت کنترل کردهای سوریه برپا شده و بناست اهداف مدنظر واشنگتن را مطابق با پارادایم معادلات منطقه‌ای کاخ سفید، عملیاتی کند. برای درک چرایی این اقدام، لازم است اوضاع حال حاضر سوریه از دو منظر «امنیتی میدانی» و «سیاسی»، مورد واکاوی قرار گیرد.

در ارتباط با فاز «امنیتی میدانی» یا نظامی، سه پازل به‌ظاهر جدای از هم وجود دارند که در حقیقت، یکدیگر را کامل می‌کنند. ۱. دست ارتش سوریه در بازیابی و تمدد قوا، تجهیز و استقرار نیرو در نقاط آزاد شده از لوث وجود داعش و گروه‌های تروریستی بازتر شده و از طرفی، نیروهای تار و مار شده تکفیری در سه جبهه که عبارت‌اند از شهر «ادلب» که هنوز هم درگیری‌ها در آن در برای آزادسازی فرودگاه «ابوالظهور» در جریان است، در جنوب شرق حلب و در غوطه شرقی مستقر شده‌اند. ادلب از این باب حائز اهمیت است که دومین گروه تروریستی پس از داعش که در لیست سیاه شورای امنیت سازمان ملل هم قرار دارد، «جبهه النصره» است و اکنون این گروه که متأسفانه تحت حمایت ترکیه نیز قرار دارد، ۸۰ درصد شهر ادلب را تصرف کرده است.

افزون بر جبهه النصره، نیروهای دیگری نیز حضور دارند که یا زیر چتر این گروه تکفیری قرار دارند و یا در تقابل با آن‌ها هستند اما تروریست‌هایی که در مقابل جبهه‌النصره هستند، حداکثر ۱۵ درصد مخالفین این گروه را تشکیل می‌دهند.

۲. در غوطه شرقی دمشق، منطقه غابون و نقطه مماس با آن، یعنی منطقه «حراستا»، جبهه دیگری است که گروه‌های تروریستی «جبهه‌النصره»، «جیش الاسلام» و «فیلق الرحمان» به این منظور حضور دارند که نیروهای ارتش سوریه را در آنجا درگیر کرده و مانع اعزام آن‌ها به ادلب و یاری نیروهای عمل‌کننده برای درگیری با تروریست‌های جبهه‌النصره شوند. خوشبختانه تروریست‌هایی که در منطقه غوطه شرقی و حراستا با ارتش سوریه درگیر شده بودند، طبق مشاهدات عینی نگارنده این سطور، سرکوب شده و این امکان فراهم شده است که ارتش سوریه و هم‌پیمانانش به دیگر جبهه‌های درگیری اعزام شوند.

۳. حضور نیروهای آمریکایی و تشکیل نیروی مرزی جدید را باید در قالب مطالباتی ارزیابی کرد که گروه‌های تروریستی و حتی ترکیه به کاخ سفید در خصوص پرونده سوریه و واگذاری میدان به ایران، حزب‌الله و روسیه، مطرح کرده‌اند. اخیراً «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکا و وزرای امور خارجه، دفاع و سازمان سیا، تصمیم گرفته‌اند که از سوریه خارج نشوند و عرصه را برای هم‌پیمانان دمشق باز نگذارند. لذا منطقه‌ای را در شمال شرق دیرالزور به سمت «حسکه»، از آنجا به سمت شمال در «عفرین»، واقع در کرانه شرقی رود فرات را در نظر گرفته‌اند تا ۳۰ هزار نیرو را در این مناطق مستقر کنند که در حال حاضر ۲۳۰ هزار نفر از آن‌ها در حال گذراندن دوره‌های آموزشی هستند.

آمریکا برای اطمینان یافتن از کارایی این طرح با چند گروه در حال همکاری است. یکی از آن‌ها «نیروهای دموکراتیک سوریه» است که ۶۰ درصد عرب و ۴۰ درصد نیز کرد هستند. کردها هم ترکیب یکپارچه‌ای ندارند، چراکه تعدادی از آن‌ها طرفدار بارزانی هستند و برخی هم حامی «پ ک ک». علاوه بر این، بقایای داعش هم که در جبهه‌های شرقی و شمال شرقی شکست‌خورده‌اند و رنگ و لباس عوض کرده‌اند، به نیروهای دموکراتیک سوریه پیوسته‌اند.

در خصوص هدف آمریکا از تأسیس این نیروی جدید در «فاز سیاسی» هم باید گفت که منظور کاخ سفید این نیست که با این چهل‌تکه ناهمگون به جنگ بشار اسد رفته و وی را از حکومت ساقط کند، بلکه راهبرد کاخ سفید آن است که جنگ، پایان نیابد و مانع از دسترسی سوریه به یک پیروزی قاطع شود. آمریکا با بهره‌برداری از پازل نظامی چیده شده در بخش‌های مختلف سوریه، به دنبال کسب امتیاز در فاز سیاسی است که از قضا موجبات خشم و ناراحتی ترکیه را فراهم آورده است. «رجب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهور ترکیه در اظهارات اخیر خود، آمریکا را مورد خطاب قرار داده و از اینکه کردهای سوریه که دشمنان سنتی آنکارا و هم‌پیمانان «پ ک ک» هستند را مسلح کرده است، به شدت انتقاد کرد. اردوغان همچنین تهدید کرده است که در صورت نزدیک شدن نیروهای دموکراتیک سوریه به شهر عفرین و منبج، علیرغم میل دولت سوریه، خاک این کشور را اشغال کرده همان‌گونه که آمریکایی‌ها اشغال کرده‌اند و نیروهای کرد را مورد حمله قرار خواهد داد. علاوه بر این، ترکیه تأکید دارد این عملیات هر لحظه ممکن است شروع شود و مدعی است که تشکیل این نیروی مرزبانی را «در نطفه خفه خواهد کرد». آمریکایی‌ها هم بی‌میل نیستند ترکیه دست به چنین اقدامی بزند تا از این آب گل‌آلود ماهی بگیرند و حتی شاید مایل به این اقدام نیز باشند.

این در حالی است که طبق توافق اجلاس «آستانه ۷»، ترکیه، متعهد به کاهش تنش در چهار منطقه سوریه است و این تعهد را به امضا رسانده ولی با بدعهدی و با بهانه دفاع از سرحدات و تأمین امنیت مرزهایش، از ملغی شدن توافقات صورت گرفته در نشست آستانه ۷ دم می‌زند.

به عبارت دیگر، در سوریه شاهد نزاع دو متجاوز با یکدیگر هستیم که هر دو نیز ادعا می‌کنند برای تأمین منافعشان به سوریه دست‌اندازی کرده‌اند.

از سوی دیگر، طبق اظهارات «فیصل مقداد»، معاون وزیر خارجه سوریه و «سرگئی لاوروف»، وزیر امور خارجه روسیه، ورود هر نیروی خارجی بدون مجوز دولت مرکزی، غیر مشروع بوده و با آن‌ها همان برخوردی خواهد شد که با تروریست‌ها شده است. سوریه این اقدام را در راستای «سیاست‌های مخرب آمریکا» در منطقه و حمله آشکار به «یکپارچگی و حاکمیت ملی و نقض قوانین بین‌المللی» تفسیر و لاوروف هم تصریح کرده که تشکیل این نیروی نظامی به تجزیه سوریه منجر خواهد شد.

البته روسیه در هشدار خود با ملاحظه‌کاری از ترکیه نام نبرد زیرا روابط این دو کشور رو به بهبود است و امید دارد که با این تلنگر، ترکیه از تجاوز به خاک سوریه منصرف شود.

از آنچه تشریح شد چنین استنتاج می‌شود که آمریکا از تشکیل نیروهای امنیت مرزی و ایجاد خط تماس در برابر ارتش سوریه، به دنبال چیدن میوه این اقدام در زمان و مکان موردنظر خود است. واشنگتن صراحتاً اعلام کرده نشست‌های سوچی و آستانه را قبول ندارد و مبنای سیاست خود در سوریه را بر نتایج نشست‌های ژنو قرار داده است.

بنابراین، چنانچه نشست بعدی در ژنو برگزار شود، آمریکا با ادعای اینکه یک‌چهارم خاک سوریه در اختیار نیروهای موردحمایتش قرار دارند، معارضین کرد و عرب را به اجلاس موردنظر خود می‌فرستد تا با پشتوانه تصرفات میدانی، کسب امتیاز کنند اما تجربه شش سال گذشته نشان داده که طراحی‌ها و توطئه‌های آمریکا، هیچ‌گاه به نتیجه مطلوب نرسیده و حداکثر در حد یک تحرک ایزدایی باقی‌مانده است.